

HIMNE

*I si vivim, per a Ell vivim,
i si morim, per a Ell morim.
Tant si vivim com si morim
som del Senyor, som del Senyor.*

*Si el gra de blat mai no s'enterra,
si no s'enterra mai no fruitarà,
però si s'enterra fruit abundant donarà,
un fruit de vida que no morirà*

*Ens cal morir per a donar fruit,
a les mans teves el meu esperit.
Ens cal morir per a donar fruit,
a les mans teves el meu esperit.*

SALMS

Salm 62 (63)

*Vós, Senyor, sou el meu Déu; a l'alba
us cerco.*

*Tot jo tinc set de vos,
per vos es desviu el meu cor
en terra eixuta sense una gota
d'aigua.*

*Jo us contemplava al vostre santuari
quan us veia gloriós i poderós.*

*L'amor que em teniu val més que la
vida;
per això els meus llavis us lloaran.*

*Que tota la vida us pugui beneir
i alçar les mans lloant el vostre nom.
Saciat del bo i millor,
us lloaré amb el goig als llavis.*

*Quan des del llit us recordo,
passo les nits pensant en vos,
perquè vos m'heu ajudat,
i sóc feliç sota les teves ales.*

*La meva ànima s'ha enamorat de vos,
em sosté la teva mà.*

Salm 130 (131)

*El meu cor no és ambiciós, Senyor,
ni són altius els meus ulls;
visc sense pretensions de grandeses,
o de coses massa altes per a mi.*

*Em mantinc en una pau tranquil·la
com un nen a la falda de la mare,
tot esperant els vostres dons.*

*Israel, espera en el Senyor
ara i per tots els segles.*

CARTA DE SANT PAU ALS CRISTIANS D'EFES (Ef 1, 15-23)

També jo, d'ençà que m'han parlat de la vostra fe en Jesús, el Senyor, i del vostre amor a tots els del poble sant, no em canso de donar gràcies per vosaltres i us tinc presents en les meves pregàries. Demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi el do espiritual de comprendre la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell. Li demano que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria ens té reservades en l'heretat que ell ens dona

entre els sants, i quina és la grandesa immensa del seu poder que obra en nosaltres, els creients; em refereixo a la força poderosa i eficaç amb què va obrar en el Crist, quan el ressuscità d'entre els morts i el féu seure a la seva dreta dalt al cel, per damunt de tota potència, autoritat, poder i sobirania, i per damunt de qualsevol altre nom que es pugui invocar, tant en el món present com en el futur. Déu ho ha posat tot sota els seus peus, i a ell, cap de tot, l'ha fet cap de l'Església, que és el seu cos, la plenitud d'aquell qui omple totes les coses.

TESTIMONIS

Cada dia li demano a Nostre Senyor que s'apiadi de nosaltres i ens concedeixi les vocacions que tant necessitem per dur a terme l'activitat pastoral, a les paròquies, als moviments i a les diverses institucions diocesanes. Les vocacions al sacerdoci ministerial són un do per al poble. Els dons cal demanar-los, pregar-los insistentment, desitjar-los i, d'alguna manera, fer-nos mereixedors d'obtenir-los.

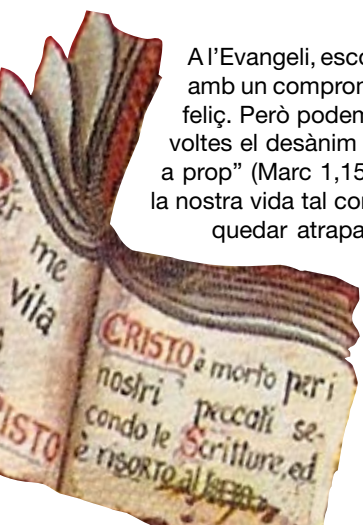
Sovint em pregunto si el que preguem en el Parenostre: "Vingui a nosaltres el vostre Regne", ho desitgem de veritat. Si li preparem el camí; si ens preparem per fer possible que es realitzi entre nosaltres el regne de la veritat i de la gràcia, el regne de la llibertat i la justícia, de l'amor i de la pau. Estem de veritat en disposicions de fer la voluntat de Déu aquí a la terra com es fa en el cel?

La fe dels joves, la disponibilitat al seguiment de Jesús, el desig de gastar la pròpia vida per la causa del Regne de Déu, per amor als germans més desvalguts, necessita el referent i el suport dels adults, de comunitats d'adults amarades d'evangeli que siguin

referents estimulants de vida cristiana i de zel apostòlic.

Per això torno a demanar que ens prenguem seriosament el greu problema de la manca de vocacions al nostre bisbat. Siguem-ne ben conscients tots de l'obligació de pregar insistentment al Senyor que ens envii els treballadors que necessita aquesta vinya seva, que des dels temps apostòlics, va plantar en aquesta terra. De les seves arrels ha nascut la nostra nació, la seva història i les seves institucions porten la marca de la fe cristiana. No oblidem, els cristians d'avui, revisar les nostres actituds i comportaments. És a dir, la nostra disponibilitat al servei; el deure d'evangelitzar que ens correspon a tots; la nostra generositat per compartir els dons espirituals i materials que hem rebut de Déu; l'ús i el desig dels béns que ens proporciona el benestar; la promptitud a alliberar-nos dels ídols moderns que se'ns imposen com a aval de progrés. ¿Són realment autèntics, veritablement cristians, per merèixer que les nostres pregàries per les vocacions siguin escoltades?

MONS. CARLES SOLER PERDIGÓ,
bisbe emèrit de Girona

A l'Evangeli, escoltem la crida de Jesús: "Segueix-me!" És possible respondre-li amb un compromís per a tota la vida? En tots nosaltres hi ha el desig d'un futur feliç. Però podem tenir la impressió d'estar condicionats per tants límits que a voltes el desànim ens provoca. Tanmateix Déu és present." El regne de Déu és a prop" (Marc 1,15). Sentim la seva presència quan assumim les situacions de la nostra vida tal com són, per tal de crear a partir d'allò que és. Ningú no voldria quedar atrapat en els somnis d'una existència idealitzada. Acceptem allò que som i també allò que no som.

Cercar un demà feliç implica haver d'escollir. Alguns prenen opcions valentes per seguir el Crist en la seva vida de família, en la societat, en un compromís pels altres. N'hi ha que es pregunten: com seguir el Crist escollint el camí del celibat?

M'agradaria tant animar aquells i aquelles que es plantegen la qüestió d'una opció per sempre. Davant d'un compromís així, pots tenir dubtes. Però, anant més al fons, trobaràs l'alegria de donar-te completament. Feliç qui no s'abandona a la por, sinó a la presència de l'Esperit Sant. Potser et costa creure que Déu et crida personalment i que espera que l'estimis. Tu ets important per a ell.

Amb la crida que Déu et fa, no prescriu el que hauries de fer. La seva crida és, abans que res, un encontre. Deixa't acollir pel Crist i descobriràs el camí que has de seguir. Déu et convida a la llibertat. No fa de tu un ésser passiu. Pel seu Esperit Sant, Déu viu en tu, però no et substitueix pas. Al contrari, desvetlla energies insospitades.

Jove, pots tenir por i ser temptat a no escollir, per deixar totes les possibilitats obertes. Però com et realitzaràs si et quedes en la cruïlla? Accepta que hi hagi en tu una espera inacabada i fins i tot qüestions no resoltes. Confia't en la transparència del cor. A l'Església hi ha persones per escoltar-te. Un acompanyament continuat permetrà un discerniment perquè et puguis donar del tot.

No estem sols per seguir el Crist. Som portats per aquest misteri de comunió que és l'Església. En ella, el nostre sí esdevé lloança. Una lloança potser vacil·lant que neix de la nostra misèria, però que esdevindrà poc a poc font d'alegria que brolla per a tota la nostra vida.

Carta a qui voldria seguir el Crist - Taizè

CÀNTIC DE MARIA

L'apòstol St. Pau, mestre de la gentilitat, ens ensenyà, Senyor, la vostra Llei.

PREGÀRIES

1. Preguem pel Papa Benet, pel nostre bisbe, per tot el poble de batejats, que sempre siguem fidels testimonis de Crist.
2. En aquest any dedicat a St. Pau, preguem perquè seguint l'exemple de l'apòstol dels gentils, sorgeixin les vocacions necessàries per fer arribar la Bona Nova de l'Evangeli a tota la societat actual.
3. Perquè el Senyor vulgui beneir la seva Església amb el do de les vocacions sacerdotals, de la vida consagrada, del matrimoni cristià i de la vida laïcal.
4. Perquè el Senyor faci experimentar en el cor de molts joves, la crida a anunciar Crist a la nostra terra i als

països de missió, amb el coratge i el zel apostòlic de St. Pau.

5. Perquè en el si de les famílies cristianes hi hagi un clima de pietat, de treball, d'estimació i de fe per tal d'ajudar als fills a descobrir la crida que Déu els faci.
6. Que com St. Pau, els joves d'avui responguin a la crida de Déu, a deixar-ho tot i a donar la vida pels altres, testimoniant a Jesucrist.

Recollim totes les nostres pregàries per les vocacions, repetint l'oració que ens va ensenyar el mateix Jesús: Paremestre...

ORACIÓ

Senyor, Déu nostre, que ens ajudi la intercessió de l'apòstol sant Pau, i ja que l'Església rebé per ell el missatge salvador, que també per ell se senti ajudada en el camí de la salvació eterna. Per Crist Senyor nostre.

PREGUEU **en tota** **ocasió**

(Ef 6,18)

cadena de
pregària
per les
vocacions

ANY DE SANT PAU

NOVEMBRE 2008